

Verslag van de Polderbendetocht op 28 april 2019 in de Gendtse polder.

Deze keer was het thema van onze tocht eten en gegeten worden. We stonden stil bij de voedselketen en de voedselkringloop in de natuur.

De kinderen hadden er duidelijk weer zin in en popelden om op weg te gaan, of niet Sander. Soms moet je dan toch nog even op iemand wachten. Toen iedereen er was liepen we een eindje het gebied in, Henny oefende even alle namen zodat iedereen die ook weer helder had.

Daarna vertelde ze over het thema en leerde het verschil tussen een voedselketen (alles wat elkaar levend op eet) met aan het einde een predator (die niet levend gegeten wordt) en een voedselkringloop waarin alles meegenomen wordt, groene planten die stoffen halen uit de bodem en de lucht en er alles van maken dat ze nodig hebben om te groeien, de dieren die de planten eten, de roofdieren die andere dieren eten, afvaleters die leven van dode dieren, schimmels en bacteriën die de laatste restjes gebruiken om van te leven. De reststoffen uit dode dieren en planten die komen in de grond of in de lucht terecht, die vervolgens weer gebruikt kunnen worden door groene planten. Zo is de cirkel rond.

Om dit te laten zien en ervaren hadden we allerlei proeven gevonden die de kinderen konden uitvoeren. Als eerste gingen we op zoek naar mossen. Waar groeien ze en waar niet. Wat hebben ze dus nodig. De kinderen kregen een kaartje met dubbelzijdig tape en mochten 3 minuten naar mossen zoeken. Het resultaat mocht er zijn, terwijl het toch best droog was in het gebied en mossen het best groeien op vochtige plekken. Op naam brengen van de mossen is voor ons toch een beetje moeilijk, dus we hebben ons vooral verwonderd. Ook over hoe mooi de korstmossen zijn, die eigenlijk geen mossen zijn.

Daarna was de stelling dat mos gegeten wordt door slakken. Daarom gingen we nu op zoek naar slakken, ook weer 3 minuten. Hoeveel slakken kunnen we vinden en waar. Nou de kinderen vonden van alles maar wel heel weinig slakken, wel 2 en ook nog allebei Segrijn slakken. Ze waren wel heel mooi.

Ok, volgende stap: de slak wordt gegeten door o.a. merels. De kinderen kregen een stokje om net als merels in de grond te kunnen peuten op zoek naar allerlei eetbare diertjes. Die werden gevonden; kniptorretjes, pissebedden, vliegen, spinnetjes, heel kleine sprinkhanen en een duizendpoot. Zou de merel hier genoeg aan hebben? Nou nee, een merel moet wel hard werken voor de kost was onze conclusie.

Intussen vonden we wel paddenstoelen, verschillende soorten, o.a. judasoor, tonderzwam, een boomstam vol prachtige plaatjeszwammen en een fluweelachtige zwam. Heel mooi.

De merel eet dus allerlei diertjes, o.a. ook mieren en mieren zijn afvalopruimers en ze zijn super sterk. Ze kunnen wel 10 keer hun eigen gewicht verslepen. Kunnen wij dat ook? Er ligt hier een dikke boomstam. Hoe zwaar zou die zijn? Moeilijk inschatten, maar Bas weegt ongeveer 40 kilo en hij kan hem niet optillen. Zou hij dan meer dan 400 kilo wegen? Dat denken de kinderen niet. Laten we maar eens kijken wat wij kunnen. We doen een touw om de stam en de kinderen gaan op de stam zitten. Ties mag als eerste proberen te trekken om de stam van zijn plaats te krijgen. Nou.....dat lukt echt niet. Telkens mag een kind proberen en telkens gaat een kind van de stam af en mee trekken.

Uiteindelijk lukt het; 9 kinderen trekken en 4 zitten op de stam. Zijn wij dus net zo sterk als mieren??? Dan maar touwtrekken....dat kunnen we wel.

Er is nog zo'n afvalopruimer, de vleesvlieg. Hij eet van dode dieren en kan die al ruiken vanaf een kilometer afstand. Kunnen wij mensen dat ook. Eens proberen. Er liggen dode dieren in het gebied. Volg je neus en probeer ze te vinden. Hoever ben je er van af als je ze ruikt?

Dat kunnen wij dus echt niet goed, je moet er al bijna bovenop staan wil je ze ruiken, of niet Sil. Dan stinken ze wel echt. Er zit wel een blauwe vlieg al op, die heeft het snel gevonden. Sommige kinderen willen echt niet kijken en/of ruiken, zij vinden het maar vies.

Nu zijn wij mensen en vroeger leefden wij ook echt van de natuur. Stel dat wij nu hier voedsel moesten zoeken, wat kun je dan eten? Met een bakje gaan de kinderen op zoek naar eetbare planten: madeliefjes, paardenbloemen, klaver, besjes van meidoorn(niet de pit), brandnetels, wel wat maar je zou er honger van krijgen. Dus moeten we iets anders bedenken, net zoals mensen vroeger. We besluiten dat we moeten gaan jagen om vlees te krijgen. Gelukkig heeft Swen een pijl en boog meegebracht en een nepkonijn, zodat we kunnen oefenen. Het konijn wordt neergezet en gelukkig blijft hij stil zitten. En dus kun je het ook wel goed fotograferen, he, Kitty.

De kinderen mogen om de beurt proberen te schieten, maar het lukt niet. Een paar komen in de buurt en uiteindelijk kan Sil het konijn wel raken.

Stel je voor dat het een echte was, die was al lang gaan rennen en was het ons helemaal niet gelukt. Het valt dus niet mee om te overleven in de natuur, we moeten dan eerst nog veel leren.

Hierna gaan we nog even kijken bij de nieuwe dassen burcht die hier is. Hé, er hangt een camera bij die reageert op beweging. Dan staan we er dus op!

Wat eet een das eigenlijk? Vooral wormen die hij ruikt in de grond, hij maakt putjes om ze te vangen en in sommige van die putjes poept hij dan en daar komen weer wormen op af, dus een mini kringloop.

O ja, het is alweer tijd. Jesse en Ties vinden nog een paar uilenballen, die kunnen ze thuis mooi uitpluizen. Ties laat weten wat erin zit. Ik ben benieuwd.

Ik denk dat niet alleen de kinderen, maar wij ook, vandaag heel veel hebben geleerd over onze eigen plek in de natuur.

Henny